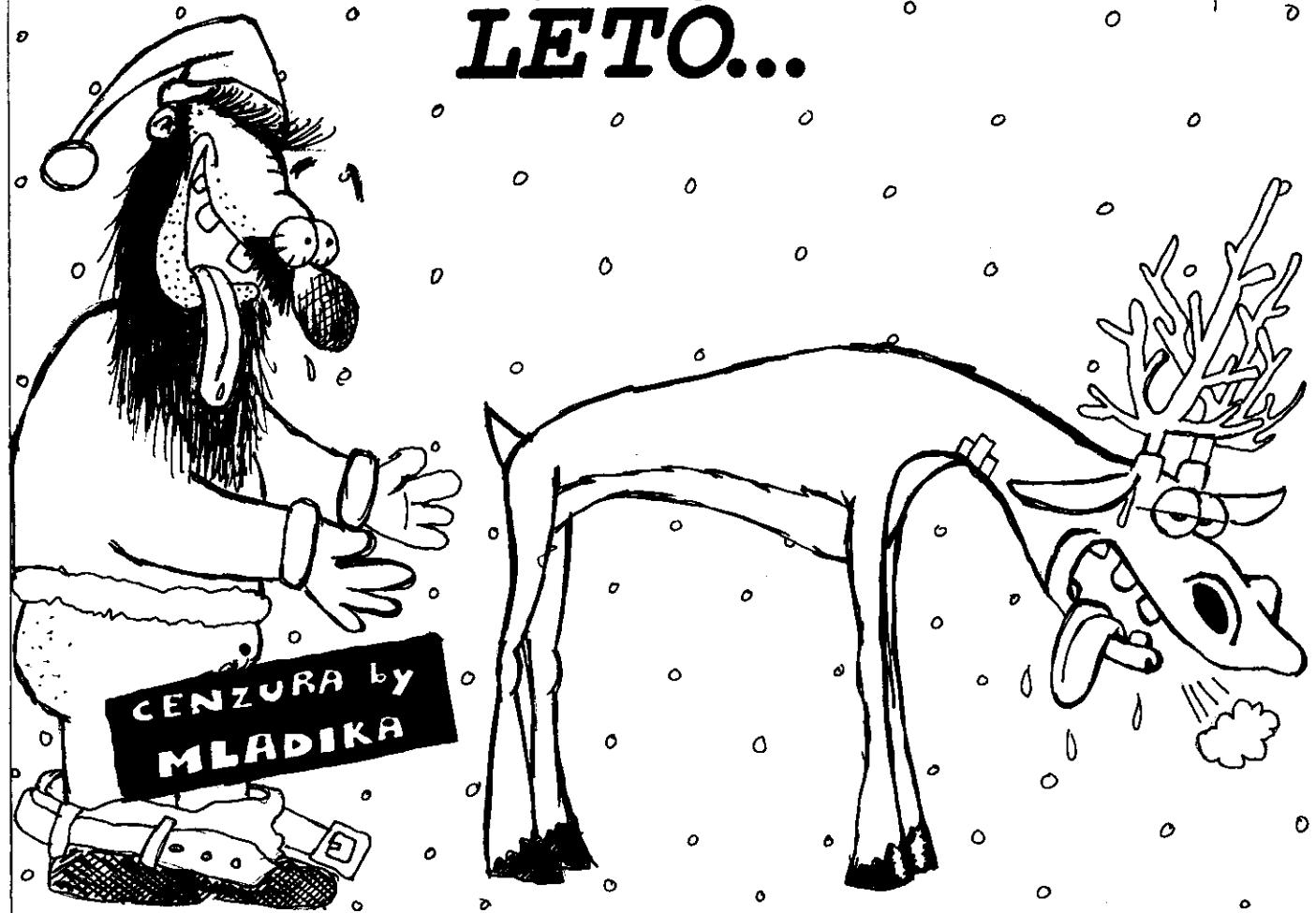

MLADIKA

GLASILO GIMNAZIJE (LJEDINE, ŠT. 1)

SREĆNO
NOVO

LETÖ...

KAZALO

Uvodnik.....	4
Nujno / STOP / novo / STOP.....	5
Računalniški kutak dr. Đure.....	8
Šport in šah.....	9
Izleti.....	10
Kultura.....	13
Mladi literati.....	16
Narodni običaji.....	25
Nagrade.....	29
EPP.....	31
Zadnja stran.....	33

Ministrstvo za kulturo izdaja na osnovi 13. točke tarifne št. 3 tarife davka od prometa proizvodov in storitev in na osnovi Zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92) na vlogo MLADIKE, Časopis Gimnazije Ledina, Ljubljana, z dne 8.12.1995 naslednje

M N E N J E ,

da šteje časopis Gimnazije Ledina - Mladika

med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek od prometa proizvodov.

MLADIKA - časopis Gimnazije Ledina, leto 1995/96, 1. številka. Glavni urednik: Primož Sever; Tehnični urednik: Jure Binter; Grafična urednika: Matej De Cecco in Borut Kotar. Sodelavci pri tej številki: Urša Strle, Tanja Petelin, Matija Omerzu, Živa Kokolj, Petra Gabriel, Renata Gutnik, Gregor Jankovič, Grega Virant, Urša Kisovec, Nika Dimec, Tomaž Kos, Ana Peskar, Mateja Jurič, Kitka Kozjek, Matjaž Čad, Mare Šercer, Jure Capuder, Andreja Zupančič, Saša Babič, Vedran Čehajič and many others...
Mentorica: prof. Nives Kreuh.

*ki so nastali z odbodom lanskotletnega maturo obveznega uredništva, ki se sedaj veselo
predstavlja vsej skupnosti mladičev in želi vsej skupnosti mladičev srečno in veselo*

upam, da jih bomo opravljali prav tako dobro, kot so jih oni oz. še boljše.

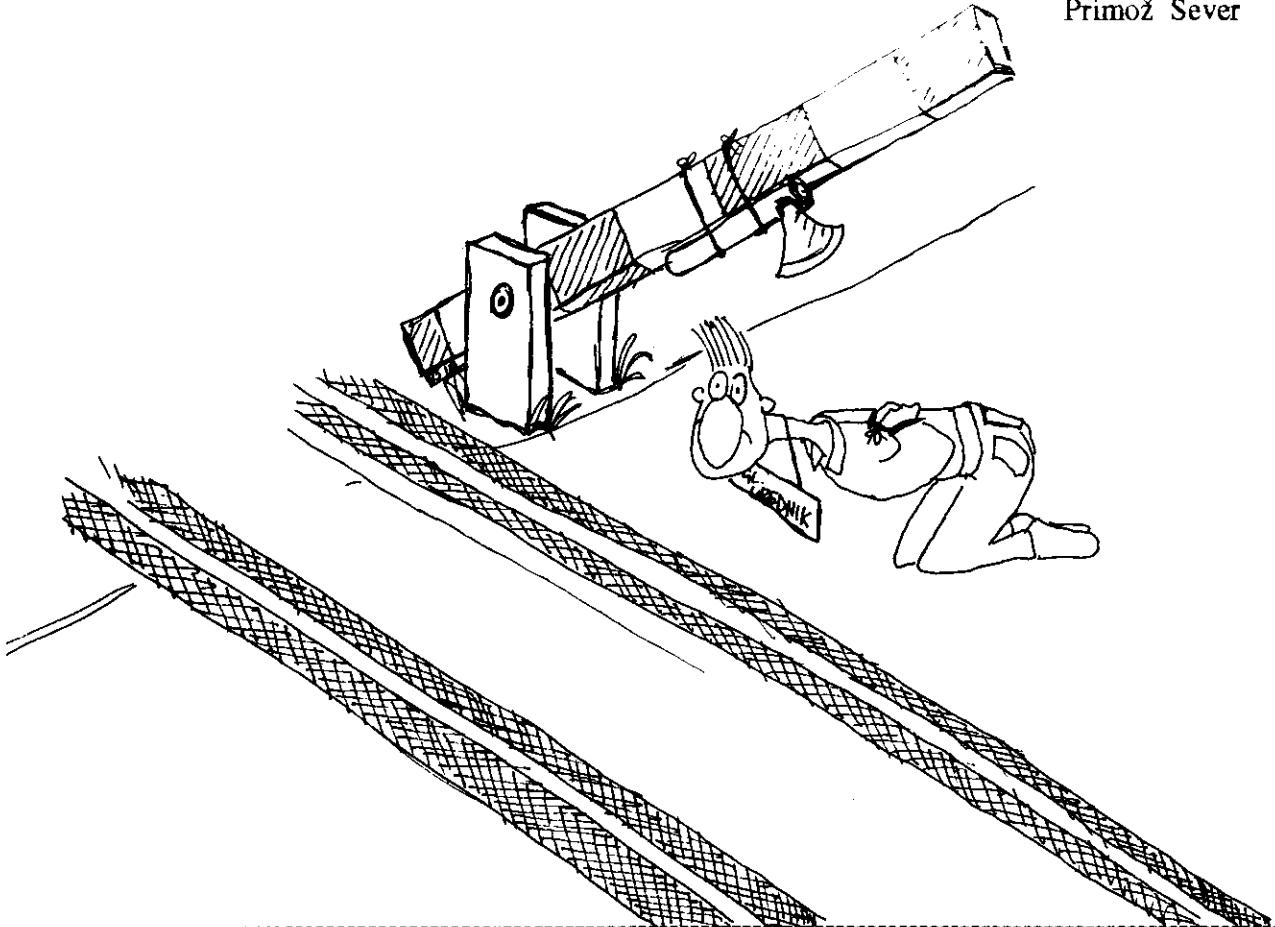
Kot vedno, smo sodobniki Mladike poskušali pokriti vsa poufocja, ki jih uredstvo zahteva (kino, kultura, šport...). Seveda pa v tej številki ni nobenih pisem bralcev, za kar ste krivi prav vi. Tako ste prikrajšani za vedno zanimive Zaupne besede in upam, da se bo to v naslednji številki spremenilo (oddate jih lahko v Mladikin nabiralnik, ki je v prvem nadstropju nasproti zbornice).

Za konec pa bi se zahvalili vsi skupaj tudi sponzorjem, ki so omogočili izid časopisa in jih boste srečali, če boste pridno listali.

Vsem našim bralcem pa v imenu našega uredništva želim tudi prijetne, nešolske, srečne, vesele in nepozabne božične in novoletne praznike.

V upanju, da nas boste pridno kupovali, vaš glavni urednik

Primož Sever

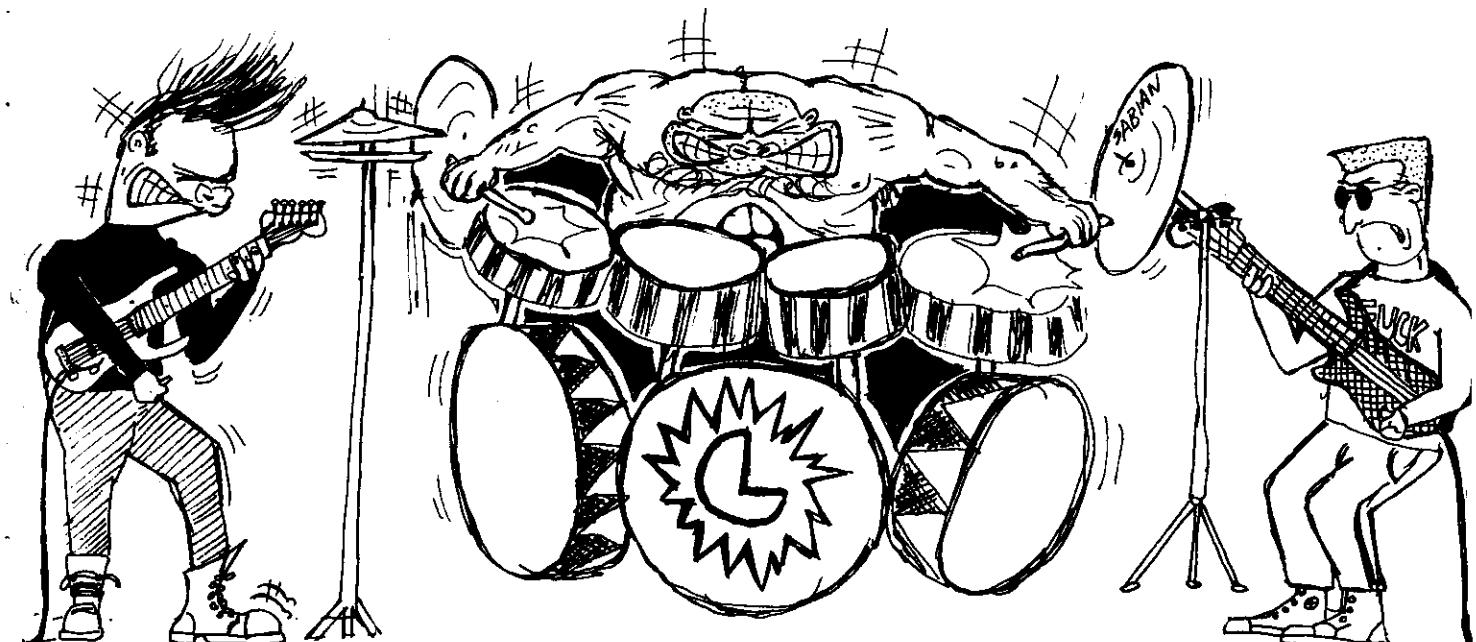

Nič!

"Spoznavni ples na gimnaziji Bežigrad" je bilo napisano na plakatih. Naslednji teden smo se lahko nažurirali na Šubičevi gimnaziji. Potem je na vrsto prišla gimnazija Poljane, ekonomska šola na Roški, gimnazija Šentvid,... Ob vsem tem pa se človek vpraša: "Zakaj pa na Ledini ni NIČ?". "Ni prostora," pravi avtoriteta šole, ko dijaki milostno prosijo za en čisto, čisto majhen in kar se da skromen ples. Na šolo so prišli tudi novi "fazani". Pogumno so prestali prve muke in si zato zaslužijo "uraden" naziv dijakov. "Ni denarja," pravijo in s krstom ni NIČ. Ja, zakaj so pa vstopnine!? Potem se pojavi še problem z organizacijo. Se bodo pa že našli kakšni prostovoljci, ki živijo po načelu: "Let's have a party!". Tako zdaj tavamo iz ene šole na drugo, saj nam ne preostane nič drugega.

LJUDJE ZBUDITE SE. ČE NE NE BO NIČ!!!

Urša in Katarina

NAŠI FAZANČKI IN NJIHOVO MNENJE O ŠOLI

“Vsak začetek je težak,” pravi znani pregovor. Je tak tudi prehod iz toplega zavetja osnovne šole v hladno, temačno srednjo šolo? Ko smo prišli na gimnazijo, je bilo za nas vse novo, dobili smo nove sošolce in sošolke, nove profesorje. Nekaterim je bilo to všeč, drugim ne. O tem ter o mnenju naše šole nasploh sva povprašali dijake 1. letnikov. Ostali pa lahko osvežimo spomine na čase, ko smo bili še sami fazani.

1. Zakaj ste se odločili za to šolo?

- ker je v centru
- ker smo slišali, da ima zelo dobre profesorje
- ker nima turnusa

2. Se vam zdi, da je prehod iz OŠ v SŠ težak? Zakaj?

- da, ker se moramo zelo veliko učiti, profesorji so strožji in nepopustljivi

3. Kaj mislite o profesorjih?

- profesorji so boljši, kot smo pričakovali, dobro poučujejo, seveda pa so med njimi tudi izjeme

4. Kakšna se vam zdi scena na šoli?

- na šoli bi se moralo več dogajati, naj četrtošolci organizirajo kakšen žur
- všeč nam je radio, moti nas pa to, da ni zvočnikov na hodnikih
- všeč nam je, ker ni mamil (?)

5. Kakšen se vam zdi folk? Kako se obnašajo ostali letniki do vas?

- folk je super, eni so odštekani, toda to je pozitivno, vsaj ni vse tako monotono
- ostali letniki se do nas obnašajo čisto normalno, razen 2. letnikov, ki mislico, kaj so in nam utrujajo
- nekateri nas zaničujejo

- nujno / STOP / novo / STOP -

6. Ali vam kljub šoli ostane dovolj prostega časa? Kako ga izkoristiš?

- da, če ne, si ga sami vzamemo
- porabimo ga za treninge, televizijo, izlete v naravo

7. Na šoli imamo tudi različne interesne dejavnosti. Je izbire dovolj? Ste se vključili v kakšno?

- o dejavnostih ne vemo veliko, zato tudi nismo vključeni vanje
- seznanili pa smo se z izbirnimi vsebinami, tu je izbira še kar pestra

To so bili najpogosteji odgovori naših prvošolcev. 2.letniki, pa nikar ne mislite, če ste preživeli 1.letnik, da ste zdaj prijeli boga za j...!

TANJA PETELIN & PETRA GABRIEL

THE NEED FOR SPEED

Ko takole brskam po glavi in razmišljam , kaj naj napišem, pred vrti pozvoni. Zelo počasi se približam vratom. Previdno pogledam skozi vratno lupo in ... Skor' bi me kap. Pred vrti je stal nek pijanček (vsaj izgledalo je tako). Postavim se v osnovni muv (kot je pri Street fighterju) in počasi odprem vrata. Mislil sem, da me bo prosil za pijačo, ali pa vsaj za 100 SIT, da bi si lahko privoščil kapljico rujnega vinca, toda odločil se je za drugo temo. Hotel je vedeti, če poznam igrico The need for speed. Od začudenja sem kr' mal' škilast pogledu in sem zato raje rekel: "SEZAME ZATVORI SE!" Vrata so se takoj zaprla. V trenutnem šoku sem si mislil: "To je bil čisto sigurno kakšen računalniški zasvojenec, ki mu je nekdo zaplenil sobni mlinček in ga s tem prisilil v pijačo." Kljub vsemu sem malo pobrskal za to igrico in, ne biti presenečeni, sem jo tudi takoj našel, saj je nekaj posebnega. To ni pustolovska igrica , kot je npr. Discworld ali Larry in ni strateška, kot je U.F.O., ampak je avtomobilска simulacija, ki je že, ali pa še bo spremenila mišljenje ljudi, ki so bili do sedaj proti te vrsti iger.

Poleg tega, da si lahko na samem začetku ogledamo videoposnetek testne vožnje nekaterih najboljših avtomobilov , kot je npr. Ferarri, lahko uživamo tudi v igri sami. Pri tej igri gre za to, da so ustvarjalci dopolnili nekatere grafične elemente, tako da vožnja sama izgleda bolj realistična. Tako npr. lahko uživamo v pokrajini, torej ozadju, če imata vaša bratec ali sestrica užitek do zaletavanja, naj to raje počneta tu, saj bi v nasprotnem primeru mamo in očeta finančno spravila čisto na dno. To sem predlagal zato, ker se poleg dobrega premikanja opazi tudi izpopolnitve na področju zaletavanja. Poleg vsega tega pa so dodani tudi posebni učinki. Tako npr. se v času , ko pritisnete na zavoro ,celoten avtomobil nagne naprej in si na cestišču skoraj oplazi nos. Zelo pohvalno pa je to, da če hočete po naključju preučiti geološko strukturo tal, kar pogumno zapeljite na travo ob cesti, se tam ustavite in do konca pohodite plin. Avto bo na mestu začel rititi po blatu kot nekakšen pujsek. Pri tem pa pazite, da vam kakšen gumb na tipkovnici ne uide iz matičnega mesta. Moram pa tudi povedati, da je igra zelo dolga, saj je vsak avtomobil predstavljen z enim videoposnetkom, ki pokaže njegove zmogljivosti, zaradi česar zavzame ta igra skoraj, ali pa kar en CD.

Tako pa se jaz, dr. ĐURO poslavljjam iz svojog kutka. Na koncu ti lahko zaželim samo veliko sreče pri vožnji in čim manj karambola, razen če nisi kaskader. Vidimo se v naslednji številki.

dr. ĐURO - JURE BINTER

Največja jesenska športna dogodka

22. septembra je, kot običajno, na stadionu ZŠD Ljubljana v Šiški potekalo prvenstvo ljubljanskih srednjih šol v atletiki. Spet priložnost za nekatere, da so lahko opravičeno manjkali v šoli, prespali svojo disciplino in si v miru ogledali sicer zelo zanimivo in razburljivo tekmovanje. Tako je bilo prijavljenih več kot 700 tekmovalcev, a so nekateri zaradi izredno slabega vremena nastop odpovedali.

Eno prvo mesto pri dijakih, dve drugi in eno tretje mesto pri dekletih, je dosežek Gimnazije Ledina, ki za prihodnje leto napoveduje boj za sam vrh ljubljanske srednješolske atletike oziroma izboljšanje letošnjega petega mesta skupnih ekipnih rezultatov.

Predstavnike smo imeli v vseh panogah, tako pri dijakih kot dijakinjah. Pri fantih se je najbolje izkazal Tadej Kraševc iz 4. letnika, ki je v teku na 100 m s časom 11.15 s prepričljivo osvojil prvo mesto. S tem je dosegel najboljši rezultat tekmovanja in hkrati izboljšal stari ljubljansko-srednješolski rekord v tej panogi. V končnem seštevku točk so naši dijaki zasedli odlično dvanajsto mesto.

Dekleta so vso stvar vzela bolj resno kot fantje, kar se vidi tudi po rezultatih. Zala Kadunc si je v teku na 100 m s časom 13.56 s pritekla drugo mesto. Še eno drugo mesto je v skoku v daljino z 4.92 m priskakala Neža Pišek. In na koncu so naše dijakinje v štafeti 4 x 100 m osvojile še tretje mesto. Skupno so zasedle dobro peto mesto.

Več sreče z vremenom so imeli srednješolci, ki so sodelovali na letošnjem jesenskem krosu. 350 tekmovalcev iz 23 šol si je 14. oktobra uničevalo podplate superg po Tivoliju. Vzdržljivejši so tekli na 3 km, ostali lenuhi pa na 2 km. Tokrat našim tekačem ni uspelo osvojiti katerega od prvih treh mest. Temu se je še najbolj pribli al Jernej Leben iz 2.e, ki je v kategoriji 80-letnikov osvojil četrto mesto. Prvo mesto je zgrešil le za osem sekund! Slaba konkurenca sta mu bila v tem primeru Jure Smrekar s 7. in Matej Mihinjač s 16. mestom. Nika Krivec si je na enaki razdalji pritekla 15. mesto. Pri 78-letnikih je 7. mesto osvojila Tatjana Kneževič, pri fantih pa 12. Matija Batič. 79-letnike je z 21. mestom najbolje zastopil Boštjan Troha, 77-letnike pa s 14. mestom Primož Likar. Tako so se fantje na lep način oddolžili našim dekletom za boljše uspehe v atletiki. Vsi naši udeleženci so skupno osvojili peto mesto, prvo pa je osvojila ljubljanska policijska šola.

V naslednji izdaji Mladike boste na športnih straneh lahko brali o uspehu naših deklet v rokometu, pa o plavanju, odbojki, košarki, itd.

Tomaž Kos

DUNAJSKI ZREZKI IN SIROVE LUKNJE

Nedelja. Septembrisko jutro. Park Zvezda. Šofer Jože je pohodil pedal za plin v SAP-ovemu avtobusu in tako je ta začel pobirati prve kilometre v smeri proti Dolenjski. Kmalu je za nami ostal kozel iz Kozlovske sodbe na Višnji Gori, z njim pa so se tudi razblinile iluzije o kozlu na pivskih steklenicah, zakaj ob vsakem postanku se je zadnji profesoričin komentar končal približno takole: "...niti Lahko Laško, kajti lahko se kaj hitro sprevrže v težko." Toda, to je bil komaj prvi dan.

Pri Brestanici

smo zapustili območje *dalejnskega narejčja* ter se ob spoznavanju štajerščine skozi posavski vinorodni rajon pripeljali do Olimja. Glavna atrakcija tega kraja je privatna jelenja farma. Jeleni, srne in koštute so popolnoma enakopravni, saj vsi slišijo na ime Piko ali Pika (če seveda imaš koruzo).

Po ogledu minoritske cerkve na Ptujski Gori, smo na Ptiju s slastjo pojedli dunajske zrezke, ki smo jih dobili za kosilo. To, da so se dunajci pojavljali za kosilo in večerjo še preostale dni do konca ekskurzije, je bil glavni razlog, da se je vegetarijanski sekti pridružila dobra polovica vseh udeležencev ekskurzije.

Prag Prekmürja smo prestopili pri enem od zadnjih (od nekdaj štiridesetih) delujočih mlinov na reki Muri-Babičevem. Ponočevali smo v hotelu Diana v Murski Soboti.

Drugi dan smo se po ogledu Plečnikove cerkve v Bogojini ter rotunde pri Selu, nenačrtovano ustavili v Hodošu, na slovensko-madžarski meji. Eden od udeležencev ekskurzije je s seboj vzel napačen potni list in madžarski cariniki ga niso spustili čez mejo, temveč so ga izgnali iz Republike Madžarske do slovenske obmejne točke. V tem kočljivem položaju smo spoznali, kakšna je Madžarska raba knjižne slovenščine v uradnih dokumentih (poglejte si odločbo o izgonu iz države).

Udvözöljük Magyarországo - Dobrodošli na Madžarskem! Avtobus nas je preko obrobnih gričev panonske kotline pripeljal v Monošter, ki je center porabskih Slovencev. Po kosilu v trojezični osnovni šoli in po ogledu cistercijanske cerkve, je bil naš naslednji cilj obmejna vas Verice, kjer nam je umetnik ljudske obrti, gospod Karel Dončec, razkazal svojo lončarno.

Če Štajerca *fprašate*, kaj je najboljše v Žabogradu, vam bo odgovoril: Avtobus za Maribor. V Mariboru se je na avtobusni sceni začel odvijati karaoke, ki je trajal vse do hotela v Slovenj Gradcu. Dopoldne je naša karavana po ogledu tamkajšnje galerije, mimo Prežihovega rojstnega kraja in s krajšim postankom v dolini smrti, prestopila mejo z Avstrijo na Holmecu ter se napotila proti Djekšam. To je najsevernejše ležeča slovenska vas oz. bo to kmalu le še bila. V vasi živi še peščica zelo starih ljudi, ki še govore slovensko. Ko pa bodo ti pomrli, bodo tudi slovenski križev pot v cerkvi zamenjali z nemškim. V cerkvi Gospe Svete, ki velja za prvo slovensko cerkev, pa tudi tega že dolgo ni več. Edini pomnik slovenstva tod v bližini je le še vojvodski stol, ki pa si ga tudi lastijo Avstrijci. Sledil je še krajši postanek na razglednem stolpu na Jevdovci, s katerega smo poleg Vrbskega jezera lahko občudovali še bližajočo nevihtno fronto.

V Gozdu Martuljku smo za večerjo dobili prelepe dunajske zrezke, novopečeni vegetarijanci pa so se morali zadovoljiti s pohanim zrakom. Če je v Slovenj Gradcu pohani sir še zaslužil svoje ime, tu o čem takem ni bilo več moč govoriti, zakaj ni bilo malo tistih, ki so jedli pohan sir brez sira, oz. pohanje. Po obilni večerji je sledil beach-volley ob glasbeni spremljavi tja do polnoči, potem pa je v hotelu odzvanjalo škripanje desk po hodnikih. Zjutraj smo se v spremstvu dežja odpravili na italijansko stran do mangrtskih jezer ter nato čez Predel spet v Slovenijo. Ko smo se v Kobaridu spet podprli z dunajci, smo si ogledali še muzej prve svetovne vojne. Muzejsko zbirko so postavili domačini sami, ne da bi jih država denarno podprla. Lansko leto ga je Svet Evrope razglasil za muzej leta 94'. Sledil je naskok na še en razgledni stolp, tokrat v Goriških Brdih.

Z zadnjo večerjo so nam postregli v Lipici, potem pa smo kar nekaj časa prebili v Divači, v diskoteki Orient Express, kjer so teden poprej literati s kulturne prireditve Vilenica 95' imeli spoznavni večer. Upam, da njihov ni bil podoben našemu. Na sklepni dan potovanja smo si ogledali še spominsko sobo Srečka Kosovela v Sežani, nato pa smo v jami Vilenica okusili delček našega kraškega podzemlja. Po demokratičnem izglasovanju je šofer Jože avtobus obrnil proti Piranu. Za tiste, ki se niste kopali, morje je bilo še zmeraj mokro in takšno bo ostalo tudi do naslednje ekskurzije.

Primož Pipan

Szombathelyi Határőr Igazgatóság

Hatáforgalmi Kirendeltség

9941 Bajánsegy, Ft.: 1 2

F-001 № 003604

Številka:

ODLOČBA
o zavrnitvi

PRIIMEK IN IME: MATEJ

DEKLJSKI PRIIMEK: MATEVŽ

DRŽAVLJANSTVO: SLOVEN

TUJSKO STALNO PREBIVALIŠČE: VELIKE BLATCE OGO A.

ŠTEVILKA POTNE LISTE: —

STEVILKA VIZUMA: —

1993. LXXXVI. 25. § (2) NA PODLAGI ZAKONA

zavrnem
v SLOVENIA državo

Zoper to odločbo je dopustna pritožba napodlagi zakona 1993. LXXXVI. 25. § (4) Katera je vročena v BH. HATÁRÖRSÉG RENDESZETI OSZTÁLY
SZOMBATHELY

Pritožba ne odloži izveršitve zavrnitve.

OBRAZLOŽITEV

- a) Ne izpolnjuje pogoje za vstop:
— brez veljavena dokumenta, brez vizuma
— brez sredstev za preživljjanje
— brez garancijskega pisma
— brez sredstev za ven-, nazaj-, nadaljnje potovanje
b) Prepoved vstopa in zdrževanja (ustrezno podčrtati)

v Bajánsegy, 1993. 11. 19.

John Doe
Uradna Oseba

Z vsebino odločbe sem bil seznanjen v SLOVEN jeziku.
in mi je bil izročen en izvod. Zoper te odločbo bom pritožil
ker

v Bajánsegy, dan 11. sept. 1993.

Uradna Oseba

Zavrnjena Oseba
(Del pritožba Treba Izpolniti)

- (2) Izvoda s točnim prevodom
1. Izvod v tujem jeziku; 2. Izvod madžarskem jeziku

Matej

ŠTUDENTSKI DNEVI 1995

Kot vsako leto so se tudi letos na različnih lokacijah v Ljubljani odvijali letošnji študentski dnevi. Nedvomno zelo dobrodošla prireditev, saj se pozna pomanjkanje kulturnih prireditev, ki so namenjene predvsem študentom, poleg tega pa so vse prireditve razen otvoritvene potekale brezplačno. "Obubožani" študenti so lahko obiskovali različne vrtste kulture in umetnosti. Otvoritev študentskih dnevov je bil koncert kvarteta Enza Fabianija, ki se je kot ostali koncerti dogodil v prenovljenem klubu K4. Poleg koncertov (predvsem slovenskih skupin) so potekali v kapelici in ŠKUC-u literarni večeri in pa performanci, ki so bili presenetljivo dobro obiskani.

Odvijale so tudi številne razstave različnih umetnin izpostavil pa bi eno, ki je mene prijetno presenetila in sicer razstava Muzeum v galeriji Equrna. Ob stoletnici filmske umetnosti in devetdesetih let filmskega ustvarjanja je v Kinoteki potekala retrospektiva filmov, ki so jih izbrali študenti AGRFT. Za konec dnevov je GILŠ v klubu K4 predstavil odličen muzikal z naslovom OZ. V okviru Študentskih dnevov je potekala otvoritev cyber cafeja v klubu K4. Študenti lahko torej brezplačno "blodijo" in "srfajo" po valovih interneta ob skodelici kave. Štirje Macintosh računalniki so na voljo vsem "hekerjem" in pa ljudem, ki jim internet ni ravno poznana stvar. Prijazni maestro Repanješek priskoči na pomoč vsakomur, ki ga zanima karkoli o komuniciranju prek računalnikov. Študentska organizacija univerze, ki je glavni organizator Študentskih dnevov nam je torej pripravila obilico odličnih kulturnih aktivnosti, ki so zajemala skoraj vsa področja kulture. Vtis je bil zelo pozitiven, kar se je konec koncev odrazilo tudi na visokem številu obiskovalcev. In upamo, da bodo prihodnje leto Študentski dnevi še izboljšani in obširnejši.

Matjaž Čad

PRET-A-PORTER

Ta francoski izraz pomeni tako bolj "cheap" modo, oz. modo, ki je primerna za vsak dan, a je v primerjavi z visoko nekoliko cenejša. Angleški izraz za to je ready-to-wear. Na prvi pogled gre za satirično komedijo, vendar je režiser Robert Altman segel nekoliko dlje, kritizira absurdnost pariškega sveta mode. To ni bil Altmanov prvi kritični film. Še dva sta pred njim, in sicer film Igralca, kjer se ukvarja z hollywoodsko industrijo, in nam malo bolj poznan film Kratke zgodbe, ki se je še nedavno tega vrtel tudi v naših kinematografih. Slednji se loteva sodobnega življenja, zlasti v New Yorku. Pret-A-Porter govori o posebnem sloju ljudi iz sveta mode. To so predvsem razni svetovno znani modni kreatorji, ki vedo, da slava hollywoodskih div sedaj pripada vrhunskim modelom in manekenkam, ki služijo vrtoglave honorarje in so deležne vsaj toliko pozonosti svetovne javnosti kot nekoč zvezde filmske industrije. Večina vlog uteleša osebe, ki v resničnem svetu res obstajajo, nekaj vlog pa so prevzele kar resnične osebe same. Od teh je bilo največ manekenk (Linda Evangelista, Helena Christensen, Naomi Chambell, Christy Turlington,...) pa tudi oblikovalci (Gianfranco Ferre). Altman je film sestavil iz različnih delov, ki so imela različne vsebine, tako da je nemogoče reči, kdo je glavni igralec, vse te dele pa je povezovala moda. Stephen Rea je upodobil zlobnega zvezdniškega modnega fotografa, ki osramoti tri osrednje svetovne modne kreatorke, na koncu pa konča s snemanjem fotografij dojenčkov. Kim Basinger je Kitty Potter, zoprna in hrupna ameriška teve novinarka, katere vzor je Elsa Klensch. Julia Roberts je modna novinarka, ki namesto na modni reviji konča v postelji s športnim reporterjem, ki da igra Tim Robbins. Marcelo Mastroianni in Sophia Loren, filmska partnerja v že mnogih filmih, podoživljata ljubezen iz najstniških let, čeprav malo neuspešno. Forest Whitaker, znan iz filma Crying Game, upodablja igra inovativnega kreatorja Cy Bianca, v katerem se najde duhovitež med modnimi kreatorji Lamina Kouyate Badiana (Xuly Bët). V filmu pa nastopa še toliko znanih oseb, da bi bilo njihovo imenovanje potrata časa. Film kot film je zaradi svoje raznobarnosti zelo kratkočasen, boljši kot sem sprva pričakovala, vendar pa je bil namenjen le zabavi. Prehiter razvoj dogodkov ni pustil možganom do besede, tako da je verjetno večini gledalcev hitro utonil v pozabo.

Urška Strle

KAKO SESUTI FEMINIZEM

Enkrat ali dvakrat na leto v kinematografe zaidejo filmi, ki si jih v glavnem zapomnimo po enovrstičnicah. Če spomin odvrtite približno eno leto nazaj, nikakor ne gre pozabiti Forresta Gumpa. Tom Hanks nam v filmu postreže s celo vrsto pregovorov, pa ima IQ le 75. Tudi Clintja Eastwooda smo si zapomnili po frazi: "Go ahead, make my day"... Njegov Dirty Harry je imel nedvomno višji IQ od Hanksovega Gumpa. Na koncu pa se vedno odkrije, da je pomembno le dobro srce. In oskarji. Tem manjši IQ, tem bolje. Ne, Clint ga ni bil. Hanks ga je. Dolores Claiborne je film, posnet po knjigi Stephena Kinga, ki se je letos že izkazal s predloga za film The Shawshank Redemption. Filma sicer nista grozljivki, a so protagonisti vseeno zatirani do onemoglosti. King je očitno sadist. Kathy Bates igra naslovno vlogo služkinje, obtožene umora svoje bogate delodajalke. Zato k njej pride hči Selena, v upodobitvi tokrat izjemno darkerske Jennifer Jason Leigh. Dolores pregaanja lokalni policijski inšpektor - igra ga Christopher Plummer - ki je odrezavo gospodinjo že pred dvajsetimi leti obtožil umora njenega moža. Dolores je bila oproščena in to inšpektorju nikakor na da miru. Medtem ko preiskava teče, imata mati in hči dosti časa, da na površje priplavajo potlačeni spomini, ki jih potem gledamo v flashbackih. Izkaže se, da je Dolores res ubila svojega moža, kar pa si je tako ali tako zaslужil (igra ga David Strathairn v svoji najmanj ugledni izvedbi). Film se konča z zmagoslavnim rešilnim govorom Jennifer Jason Leigh v stilu why-don't-you-believe-her. Kathy Bates nam v filmu da enega najboljših izrekov zadnjih let: "Sometimes being a bitch is all a woman has to hold on to". Okej, v teh besedah leži resnica, ki takoj pokoplje feminizem in tisto bedasto konferenco v Pekingu. Vzemimo, da bi bila Dolores moški - filmu bi bilo verjetno naslov Joe Claiborne. Verjemite mi, da se moški iz obtožbe umora ne bi izvlekel (za pričo kličem O.J. Simpsona). Že Dolores se je težko, morala bi biti vsaj blondinka, z nožem za led v rokah. Zato predlagam majhno predelavo reka, ki bi si ga bilo vredno zapomniti za vse večne čase: "Sometimes being a woman is all a bitch has to hold on to"...

NIKA DIMEC

POZZZOR

Kulturniki pozdravljeni (seveda antikulturalnim loserjem to poglavje ni prepovedano, le njihovim mešičkom težko dostopno. Zato se nikar ne trudite z interpretacijami in si ne razbijajte glave zaradi nekih boemov, ki pa imajo celo samozavest, da objavlajo stvari nastale pod "kdo bi vedel" kakšnim vplivom, tako da ne vedo ali so res oni avtorji ali pa jim je stvar kdo podtaknil)! Torej na kratko povedano (če ne omenjam, da je bila danes zjutraj slana, da v trgovini čez cesto spet ne prodajajo sira in da se Kurenta ne dobi več v nobeni knjižnici, potem), preberite in presodite. Ob tem pa si mislite, karkoli že mislite in če vas misli zanesejo predaleč, takoj k psihiatru ali pa po list papirja in svinčnik ter vse skupaj v Mladikin nabiralnik.

Zadnje čase se na kulturnem področju dogaja ogromno stvari, če slučajno tega niste opazili, kar pa bi bilo za bodoče intelektualce, pa čeprav nezainteresirane za kulturo, precej sramotno. Takih naša šola verjetno ne premore, ker pod pojmom kultura spada prav vse, kar se dogaja okoli nas, vključno z riganjem po Novistini malici.

Malo manj je talentov na področju literature in prav zato bi rada, da bi bil ta kulturni kotiček malce drugačen od vseh dosedanjih. Verjetno bom zaradi te izjave letela iz mojega častnega delovnega mesta (morda je to tudi moj namen), k sodelovanju bi namreč rada povabila tiste največje antitalente (moje viže). Velike pesnike oz. literate lahko tako ali tako najdemo v tretjem nadstropju, prav na vrhu Plečnikovega stopnišča ali v knjigarni na vogalu, kjer pa mene pravgotovo ni (z mojo jedrnatostjo bi bilo težko priti na polico v knjižnici, kjer je največ prostora namenjeno vrednim filozofom).

Ne razočarajte me z dobrimi prispevki!

Kitka Kozjek

WHEN WE TWO PARTED

Once there were a man and a woman.

He was a handsome young man, about twenty, without any experience in love. But he was extremely gentle and had a delicate soul. So it happened that on the way to visit a friend, he would stop and listen to a beautiful bird's singing or even watch the grass grow.

One evening, while he was going home, he met her. She wore a long, red dress and she had a wine-red ribbon in her hair. She looked as she were a rose, at least he thought so. They went by each other, but her face stayed in young man's mind.

Destiny decided to introduce them. On the ball, among all the beautiful women he recognized her, in her red dress again. Although she wasn't alone she noticed him too. And soon, whenever she wasn't dancing with her accompanist, they danced together.

Since that evening they had often met again. Their meetings were secret, but full of passion. It looked as if they were made for each other. The only obstacle in their love was that they couldn't show their love in public. She was a respectful woman and the society wouldn't accept her affair with such a young man - especially because it had been only two months since she lost her husband.

But suddenly something strange happened. She began to avoid meetings with a young lover. The promise of everlasting love was falling to pieces, but he was not aware of that. Till it was too late.

One evening she didn't come to a regular place, where they used to meet. He was waiting for her then and a few days later again and again and again. She never showed up. He was confused at first, then miserable and he even tried to kill himself. The reason was he couldn't find her anywhere, no one knew where she went. She just disappeared.

A youngster turned into a middle-aged man and it seemed as if he had forgotten all about her. He even got married. But in the most hidden place of his heart still reflected her figure, the way she looked in red dress that first evening he saw her. And he hoped to see her again but at the same time he was afraid of that. The rumours about her were spreading around - that she had run away with a thief and led unrespectful life somewhere over the ocean. But a man didn't care about that. Whenever his companions wanted to talk about her, he would leave unnoticed, went into some secret corner and read the poem by Lord Byron When we two parted - the poem she loved so much...

Gustelj

Iz dneva v dan se potikam po mrazu, v zguljenih kavbojkah, volnenem puloverju. Zebe me!
Le rdeči šal me greje. Rdeč je kot kri, kot kri je rdeč, rdeči šal.
V daljavi megleni senca se zgani.
Vidim ga, a ne morem tja.
Ulica prazna, pa vendar v gruči stoji.
Fatamorgana? Tudi ti?

Zamižim!

Stoji pred mano. Gleda me! Gleda me tako nežno, tako prijetno,...
Oh kako bi ga objela. Poljubila bi ga na njegove ustnice, ki bi bile samo moje, moje, moje
za vedno, bil bi to zadnji poljub.
A, ko odprem oči, pred mano je isti tisti pusti in mrzli vsakdan.
Njega ni!
Ne bo ga nazaj!
Kaj sem storila?
Lagala sem! Lagala, da ga ne ljubim.

Drugi ga nisem dala. Ne, če ni bil moj, tudi tvoj ne bo. Nikoli!
Kaj sem storila?
Ne, nisem ga umorila. Ali sem ga?
Šal me spominja nanj. Rdeč je kot kri, kri, tudi njegova je bila tako rdeča.
Morda zato iščem in tavam po mrazu, po pustih in praznih ulicah?
Kam grem?
Ne, nikar ne hodi tja! Pusti ga! Pusti ga v miru! Pozabi!
Pozabila bom, pa vendar grem tja, rdečo vrtnico bom nanj položila, ne bom se vrnila.

Za večno sta skupaj ostala,
Zaljubljena?
Končno je le priznala.
Rdeča vrtnica jo je izdala.
Dve vrtnici zdaj tam ležita.
Dan je še vedno mrzel in pust.
Kdo joče?
Se sploh **kdo** spominja?
Se **kdo** spominja dekleta, ki premočno je ljubilo? Se **kdo**?
Se spominja **kdo** fanta, ki premočno je bil ljubljen? Se **kdo**?

Mar res nikomur ni mar, da dva sedemnajstletnika črna zemlja pokriva, ker nista priznala.
Ker nista priznala ne sebi, ne svetu, kako močno sta se ljubila.
Ljubezen zdaj z njima počiva.

Kitka

PRASTRAH IN RELIGIOZNOST

Luna se sveti v črni noči. Toplo je, kljub temu, da piha sve veter. Temna senca počiva v krošnji večjega drevesa, katerega listi vse bolj šumijo. Ozračje postaja vse bolj mrzlo. Veter je vse močnejši, ko se vije med skalami ustvarja grozljive zvoke tuljenja razdraženega morilskega volka. Prej trdno speče telo se zdaj sunkovito zdrzne. Skozi glavo mu udarjajo misli, kaj se dogaja... kaj se dogaja... kaj se dogaja... kaj se dogaja? Nenadoma strela razpara temno nebo in za hip osvetli toggi obraz, ki se vije v ekstazi groze. Trenutek za tem se iz oddaljenosti sliši prihajajoče bobnenje, ki prihaja vse bliže in bliže. Nekaj časa še opazuje, ko pa grmenje postaja vse močnejše se v paniki požene z drevesa, nerodnost terja davek in pristanek se konča na trdi zemlji. Iz glave mu v počasnom curku teče topla kri, ki se hitro struje in pada na rodovitna tla. Brez oklevanja se pobere in na vso moč steče proti bližnjemu gozdu, kjer bo poiskal zavetje pred neznanim. Zdaj z neba padajo debele kaplje skupaj z debelo točo. Ta ga udarja po vsem telesu, najhuje po glavi. Rana se zdaj še bolj odpre in kri se meša s potom strahu. Kri mu vse bolj lije po čelu, obrveh, očeh in tega sploh ne opazi. Čeprav vse manj vidi, ga agonija potiska naprej. Končno doseže rob gozda, katerega si je najbolj želel. Prebija se vse bolj v globino. Z grozo ugotovi, da ga je strah teme, katera je tu še bolj strašna. Naenkrat se pojavi tišina, sliši se samo zadevanje kapelj v liste mogočnih dreves. Z olajšanjem se usede, da bi se odpocil.

Zdi se mu, da se blizu nekaj premika. Pod silo teže se prelomi vejica. Nato še enkrat. Zdaj je prepričan, da ni sam. Skozi nizko grmovje pogledajo oči zveri, ki si želijo svežega mesa. Njegovi udi postanejo trdi, noge težke. Ta strah mu je znan. Nekaj sekund se ogledujeta, kot da bi se bala. Zver se boji, da ji žrtev ne zbeži, ta pa kaj bo, če ji ne uide. Lakota požene žival na nemočno bitje. Podere ga na tla, pripravljena, da ga razpara z mogočnimi šapami, vendar se ta z zadnjimi močmi upira in maha z okrvavljenimi rokami, da bi se rešil iz objema smrti. Vse bolj je šibak, žival se že pripravlja na žrtve. Toda v boj za meso se vmeša še ena zver, ki zbije prejšnjo dol z bitja. Začenja se boj na smrt za večerjo, ki si opomore in beži stran, ven iz gozda. Dež postaja spet močnejši, oglasi se tudi godba nevihte v hitrejšem, še bolj groznem ritmu. Razmočena tla predstavljajo težko oviro. Spodrsne mu. Z glavo naprej pada proti blatu, v katerem se skrivajo ostri kamni. Poskuša se ujeti z rokami. Uspe mu, toda roke so prešibke, da bi zdržale silo padajočega telesa in z nezmanjšano močjo pade na kamenje. Hudo se poškoduje. Vseeno se pobere in hodi naprej. Tla so kamnita in mrzla. Na njih si poreže bose noge, bolečine sploh ne čuti. Za njim ostajajo krvavi sledovi, dež pa jih počasi izpira, kot da ne bi nikoli obstajali. Hoja postaja nestabilna, telo okleva, kam bo padlo. Naredi še nekaj težkih korakov, nato pa omahne zraven majhne luže.

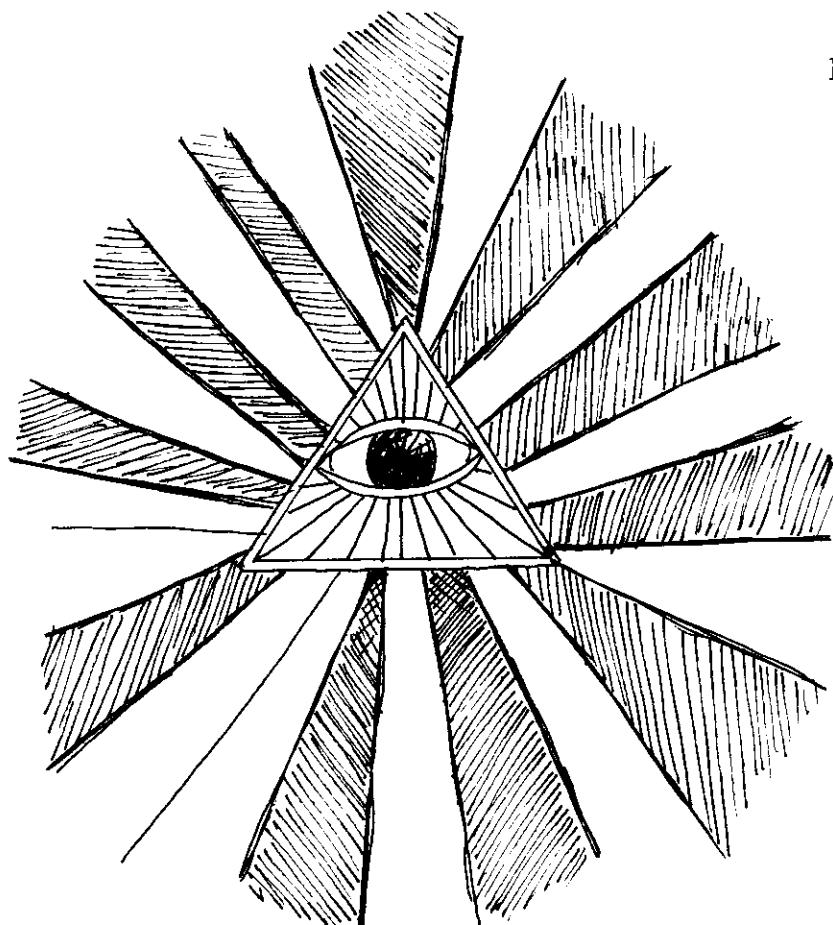
Jutro je. Njegove veke so težke. Počasi jih s strahom, nezaupanjem odpira. Presenet ga svetlo modro nebo, ki mu vdaja upanje v življenje. Nekaj časa leži s pogledom v nebo in uživa. Opazi Sonce, ki ga spomni na Luno, ta pa na noč, katero je komaj preživel. Opazi, da leži zraven luže. V hipu postane žejen. Poskuša se dvigniti, vendar je prešibak.

Zbere moči in se prevali v lužo. Hlastno pije napol mlačno vodo. Ko odneha, se zagleda v lužo. Medtem, ko strmi vanjo, se ta umiri in pred njim se pokaže obraz, ki ne pozna. Saj to nisem jaz, si misli. Ta obraz je grd, umazan, star, krvav, gubast. To ne morem biti jaz, mu gre po glavi. Z rokama zajame vodo in si začne umivati obraz. Pri tem ga skeli vsaka celica na obrazu. Še enkrat se ogleda v luži. Šele zdaj se komajda prepozna.

Zopet se bliža noč. Tembolj temno je, bolj ga je strah. Sprašuje se, če bo spet tako kot prejšnjo noč. Boji se bliskov. Boji se grmenja. Boji se živali. Boji se narave. Mislil je, da on vlada naravi. Zdaj vidi, da ni tako. Sprašuje se, kdo potem je. Nikoli ga še ni videl. Nikoli ga še ni slišal. Kdo je vladar? Mar živi v svetlem modrem nebu in v črni noči? To mora biti bog, si reče. Celo noč prosi prizanesljivosti, naj mu pusti živeti.

Še eno jutro. Noč je bila mirna. Bitje je zdaj prepričano, da bog obstaja. Pozneje sreča še nekaj bitij svoje vrste in jim razloži, česar prej niso vedeli. Misel boga se hitro razširi in ohranja, življenje je vendor težko. Obredi in žrtvovanja se razvijajo. Nekje so bolj krvoločna, drugod manj. Bog obstaja.

Korošec Jernej

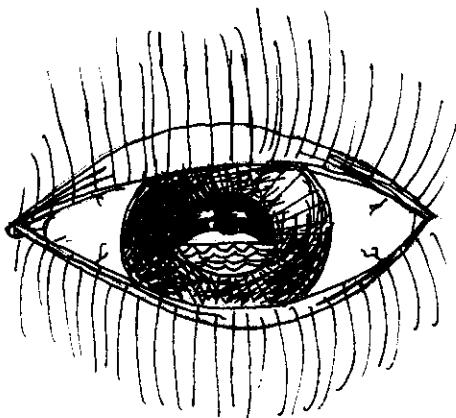

UTOPLJENEC

V globini Sladkosti Njenih Oči prebivajo prav čudna, vilinska bitja; vzvišena nad vsem zemeljskim. Prav drobna, širna Modrina, človeka odplavi na oddaljeni otok, ki se mu pravi Ohlobaj. Obiskovalcev je mnogo, a nikoli nikogar ne srečaš; vsi se dušijo v Melanholiji. Otoku vlada bog Neelps, katerega obdajajo za Srce pogubni demoni in Skrati.

To obstaja tam daleč ...
... nekje ...
... v Njenih Očeh, ki si jih tako neizmerno želim.

JOY - 101

TVOJE ROKE (Metamorfoza, 7. 10. 1995)

Rada bi čutila tvoje roke na mojih prsih
in da bi tvoje se ustnice dotikale moje kože,
da bi se kakor volk zapodil v moje meso.
Želim si, da bi čutila tvoje zobe na svojem vratu...
Hočem te imeti,
hočem vonjati tvojo moškost, hočem vsako noč vonjati tvoje telo.

Čutim, da me moč zapišča,
dokler me tvoje močne, jeklene roke ne držijo v osrčju zemlje
in tiščijo k izviru moči, k soncu.
Tedaj bi skoraj lahko eksplodirala polna nove, tvoje moči.

Obožujem tvoje nežne, čutne ustnice,
hočem jih za vedno...

Ana

POK!

Kapljice krvi so starca na sliki popolnoma oslepile...
Z lepljivimi prsti si grem skoz lase...
Moja deviško bela obleka je postala peklenško rdeča...
Nastopil je nov čas-
Sonce je posijalo izza oblakov-
Iz pogorišča se je dvignila nova ženska!

Ana

SKRIJ!

Skrij pred konji in psi

Skrij za zidom podlih laži

Skrij, da ne vidijo bedne oči

Zaničuj bedake in zavedne rojake

Neumne roditelje, kvazi učitelje

Skrij, da ne vidijo njihove oči

JOY-101

IZGUBLJEN

Izgubil sem se
v gozdu sestradanah tišin,
ki brez odmeva vrskavajo
osamljene krike obupa.

Vodijo me oči,
ki nikoli ne spoznajo
kaj vidijo.

Nevidna sila me vleče
proti temni reki krvi.
Groza.....
..... ta kri je kalna.

Jernej Korošec

NEDOLŽNA GOSPODIČNA

Vidim jo, vso nedolžno
odeto v dih jemajočo obleko.
Uprizarja utešenje
popolnosti in hramonije.

Pogled mi zastane
na belih tančicah,
ki zakrivajo njen obraz
pred pogledi grešnikov.

S počasnim umirjenim gibom
vse bolj jih odstiram
nevedoč, da za njimi
se skriva prefinjeni
obraz smrti.

Jernej Korošec

LOV NA DEDKA MRAZA

Pozdravljeni spet v rubriki Narodni običaji. V prejšnji številki smo vam predstavili običaj "Važno je pobediti sjevernog medvjeda". V današnjem prispevku pa vam predstavljamo, ne toliko znan običaj "Lov na Dedka Mraza". Razširjen je predvsem v deželah južnoslovanskega porekla. Kot ste že morda uganili, je običaj povezan z Novim letom. Gre za zapleten postopek, ki ne bi bil popoln brez MOTKE (glej prejšnje Narodne običaje).

Priprave:

1. počakamo na Novo leto,
2. pripravimo si primerno motko,
3. spijemo Donat Mg, če nas peče zgaga,
4. vzamemo dobro nabrušeno sekiro,
5. vzamemo še dve granitni kocki (vsako v en hlačni žep).

Ko imamo vse potrebno, se odpravimo poiskat primernega Dedka Mraza. Pazimo predvsem na dolžino brade in velikost trebuha. Ko ga najdemo, najpogosteje v okolici veleblagovnic, ga poskušamo z ukano zvabiti v kakšen temnejši kotiček. To najbolje naredimo z oponašanjem kakšne ranjene gozdne živali. Ko se nam približa, ga najprej s topim delom sekire udarimo po področju ledvic. Najverjetneje se bo zgrudil v bolečinah. Ko se to zgodi, pa z motko udrihamo po lobanji in prsnem košu. Najverjetneje bo podlegel poškodbam. Ko se to zgodi, ga slečemo in mu motko potisnemo skozi šupak ven preko ust. Za suvenir mu lahko izsekamo spodnjo čeljust z brado vred. Pustimo ga kakor je, znebimo se še granitnih kock, da hitreje pobegnemo s prizorišča obreda.

KOMENTAR

"Neki ljudi kažu, da kokanje Đeda Mraza baš nije najmoralnije, a ja jim kažem KOVA: meni je ovaj običaj svet. Lovim Đeda Mraze otkad mi je petnaest, ali me murjaci još nisu ulovili. A od brada več sam napravio čilim (tepih)."

Komentator: Seljim*

(*ker je komentator v navzkrižju z organi oblasti, njegovega priimka ne bomo izdali)

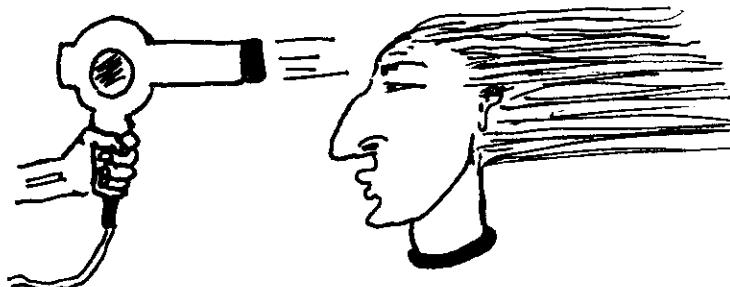
Naslednjič: Trovanje vjeverica

Borut Kotar & Grega Virant

ALTERNATIVNA KOLUMNA POBESNELEGA PODPAZDUŠNEGA FENOMENA* (*oseba, ki zna uporabljati fen)

Finski buhtelj izpod peresa zarjavele konzerve polinezjskega sladkovodnega šolskega urnika narisanega na pločniku prekuhanem pod štirinajstim povratnikom z dodanimi multivitaminskimi nogavicami naštrikanimi na levi dimnik pečene WC-školjke nalepljene na dvanajsternik zblaznelega prerijskega skakača se čeprav je bil že po treh žabjih poskokih od pognojenega cvetočega kaktusa spznan za blazno neumno reč nikakor ne more primerjati z komplexom pitagorevega podbradka na levem stopalu zelenega etuija sončnih očal z rdečimi stekli povo enega pisalnega stroja zraslega z levo obrvjo gaalskega kratkodlakega hloda vzgojenega in povoženega na osmem zobu črevesne bakterije bolgarskega obiralca hrušk katerega maček se ljubiteljsko ukvarja s prostituiranjem po ožjem območju triglavskega naravnega parka prav tako pa ne gre pozabiti da imata doma na podstrešju spravljeno faksimilirano zbirko opominov pred tožbo za plačilo rtv naročnine in prisilno izterjavo konzerve paradižnikove sfinge urada ene izmed najbolj neporaščenih oblik življenja z oranžnimi lasnimi končiči v glavnem odtočnem kanalu v ljubljancico ki mu grozi zaprtje zaradi protestov naravovrstvenikov ki še vedno verjamejo da je darwin ime človeka ki je ustanovil ljubljanske mlekarne da organizmi iz tega kanala ogrožajo mrtvo floro in favno ljubljanske tržnice po območju katere se bo po sprejemu štirinajstega členka povožene rakovice lahko hodilo le s triprstim polžem naravno mutiranem v barvah praporja senegalskega združenja mlekarjev zataknjenim za levo nogavico in gruzijskim hlebčkom ki ga lahko dobite vsak tretji torek na bolgarskem uradu za priseljevanje pika
Tako, naj bo za danes psihofizičnega mučenja dovolj. Na svidenje do prihodnjih, ko bomo iz levega podplata trojanskega krofa izpeljali dokaz o neobstoju boga.
Do takrat: hastalavistabejbi

Gregor Jankovič

Dragi pivski bratci in sestrice!

Pred dvema letoma so bili okrog naše šole zanimivi bari (Breza, Plaža, Alfbar,...), kamor smo radi zahajali. Toda potem je v naši neposredni bližini zrasla nova zgradba pod imenom Center Ledina, V katerem je kar too much lokalov, ki so nam postali drugi (prvi) dom. Ostali barčki so utonili v pozabo. tako, da se bomo ukvarjali predvsem z lokalni v tem kompleksu.

BISTRO NANA

cena: 3

udobje: 5

prijaznost: 5

vzdušje in obiskanost: 5

skupna ocena: 4/5

Prijeten lokalček, kamor hodi največ folka z Ledine. Poleg teda imajo skoraj vsak petek nižje cene vodke, ruma...

PIZZERIJA PALERMO

cena: 4

udobje: 5

prijaznost: 3

vzdušje in obiskanost: 2

skupna ocena: 3/4

Hrano pripravlja črn in zamaščen kuhar, poleg tega imaš zastonj tečaj hrvaščine. It's your choice.

AFRIKA BAR

cena: 3

udobje: 3

prijaznost: 5

vzdušje in obiskanost: 1

skupna ocena: 3

Si žalosten? Te nobeden ne razume? Si želiš miru in samote? Se hočeš umakniti iz vsakdanje mestne brozge? Afrika bar is waiting for you!

PIZZERIJA FARAOON

cena: 4

udobje: 3

prijaznost: 2

vzdušje in obiskanost: 3

skupna ocena: 3

Pečejo pizze, na katere čakaš celi večnost. Natakarice vstajajo z levo nogo. Če nisi stalna stranka in ne naročiš nič, potem lahko greš. Go away quickly!

KEPCA BAR

cena: 5

udobje: 5

prijaznost: 4

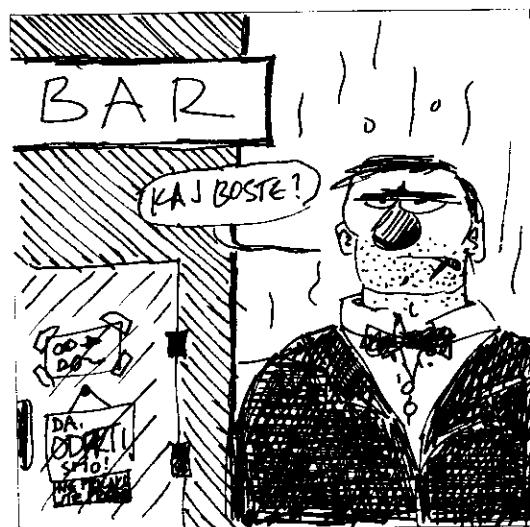
vzdušje in obiskanost: 4

skupna ocena: 4/5

Prijeten lokalček, predvsem poleti, ko lahko sediš zunaj. Nimam pripomb!

Za danes je to vse, ostali bari pridejo na vrsto drugič. Pridite in se prepričajte.

Petra Gabriel

POP KVIZ!

Ja, začela se je sezona NBA košarke in če bi radi preizkusili svoje znanje o NBA, rešite tale kviz. Nagrada je tečaj CPP.

1) Kateri znani igralec je prestopil k Chicago Bullsom? (namig: frizura)

- a) David Robinson
- b) Dennis Rodman
- c) John Starks

2) Kateri igralec je imel v sezoni 93-94 največje število blokov? (namig: raketa)

- a) Shaquille O'Neal
- b) Alonzo Mourning
- c) Hakeem Olajuwon

3) V NBA meri najmanjši igralec 1,58 m. Kako mu je ime? (namig: Charlotte)

- a) Spudd Webb
- b) Tyrone Bouges
- c) Mark Price

4) Kdo je v pretekli sezoni dal največ točk? (namig: raper)

- a) Michael Jordan
- b) Clyde Drexler
- c) Shaquille O'Neal

5) Alonzo Mourning je letos prestopil v drugo ekipo. V katero? (namig: Florida)

- a) Portland Trailblazers
- b) Minnesota Timberwolves
- c) Miami Heat

6) V katerem znanem klubu je igral Dražen Petrović (r.i.p.)? (namig: mreže)

- a) New York Knicks
- b) New Jersey Nets
- c) Milwaukee Bucks

7) Poleg Kevina Johnsona in Granta Hilla dela reklamo za React še en igralec. Kateri? (namig: sršeni)

- a) Larry Johnson
- b) Magic Johnson
- c) Larry Bird

8) Kateri priimek je v NBA najbolj razširjen? (namig: Larry, Kevin, Earvin)

- a) Johnson
- b) Hill
- c) Green

9) Kaj pomeni beseda Spur v imenu San Antonio Spursov? (namig: konj)

- a) sidro
- b) ostroga
- c) superga

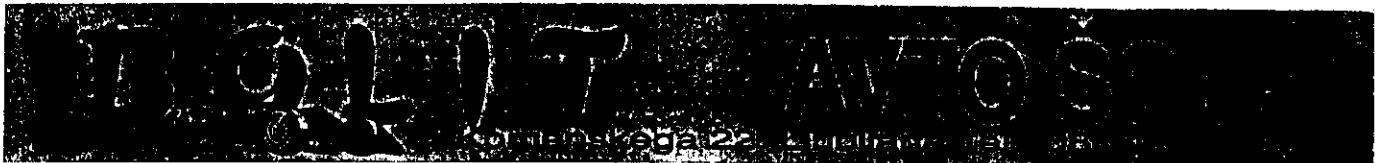
10) Katera žival je narisana v simbolu Milwaukee Buckov? (namig: rogovi)

- a) sršen
- b) sokol
- c) jelen

Rršitve oddajte v Mladikin nabiralnik (ne pozabite dodati svoje ime in razred).

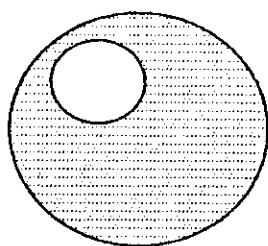

Matej De Cecco

Kot veste je najbližja Ledini prav avtošola BOLIT na Komenskega 22. V njej se lahko odločite za tečaje za voznike motornih vozil A, B in po novem letu tudi C kategorije. Poleg teh tečajev nudijo v BOLITU še: kvalitetna predavanja, tečaj in izpit obvezne prve pomoči, nasvete oziroma organizacijo zdravstvenih pregledov, vožnjo takoj po končanem tečaju CPP,... Ker pa brez ugodnosti v današnjem času ne gre, so jih tudi v BOLITU pripravili, posebno pa še za dijake gimnazije Ledina. Tako plačajo dijaki naše šole za uro vožnje 1400 SIT, kar je za 200 SIT cenejše kot za običajne stranke. Njihovi tečajniki imajo brezplačen praktični izpit, prilagodijo pa se celo vašemu prostemu času in tudi kraju pričetka in zaključka učne ure. Ker vas verjetno zanima njihov "vozni park", vam povem, da so to kvalitetna vozila in sicer: Polo, Renault 5, Golf III in clio. Skratka glede na ugodnosti, ki jih ponuja avtošola BOLIT za dijake naše gimnazije in kvaliteto njihovega poučevanja, se vam resnično izplača izbrati prav njih, saj vas bodo poceni naučili dobro, predvsem pa varno voziti.

Za dodatne informacije pokličite telefonsko številko: 1315-169 ali pa se osebno oglasite v njihovih prostorih na Komenskega 22.

HIDROENERGIJA
engineering company

Hidroenergija d.o.o.
Savska cesta 3
61112 Ljubljana

Telefon: 061-137-77-70 in Fax: 061-137-77-62

MOJ PES

revija za ljubitelje živali

Iz vsebine:

- vzgoja in šolanje psov
- prehrana in nega psov
- veterinarski nasveti
- predstavitev pasem
- mali oglasi
- zanimivosti iz živalskega sveta
- mačji svet
- o konjih

Revijo **MOJ PES** lahko kupite pri Vašem prodajalcu časopisov, ali pa jo naročite pri založbi Dedal d.o.o., Tabor 14, Ljubljana, tel.: 061 / 131 60 94, fax: 061 / 132 31 14

G - DUR

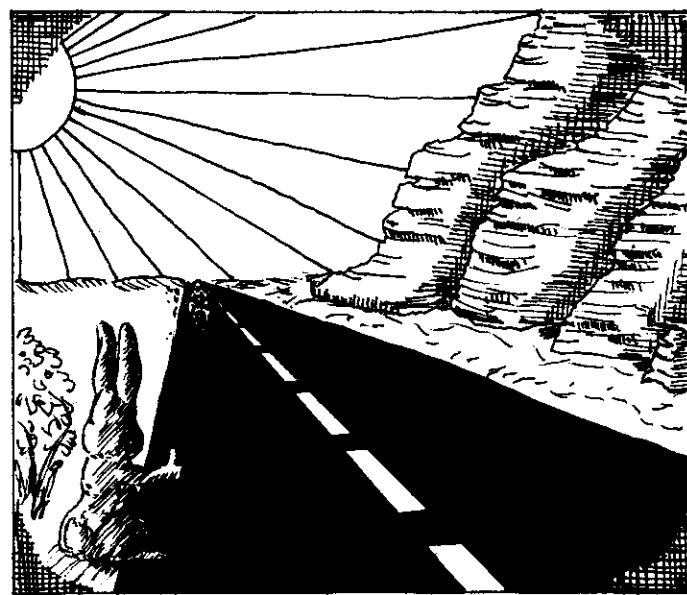
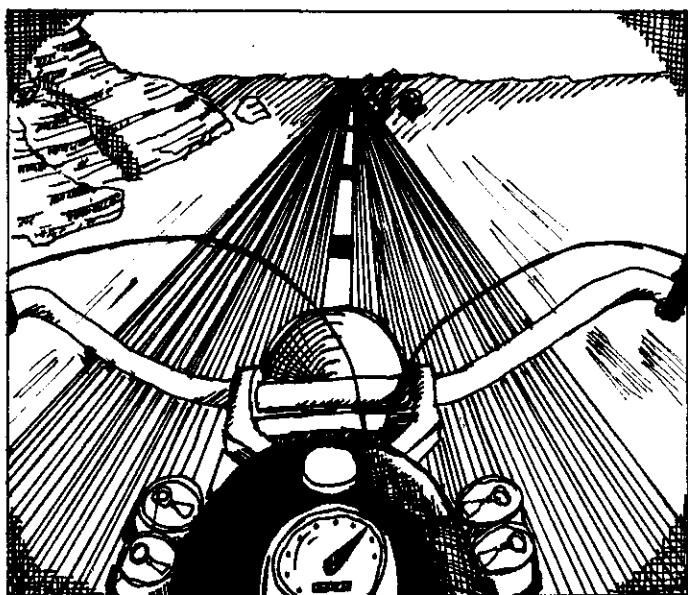
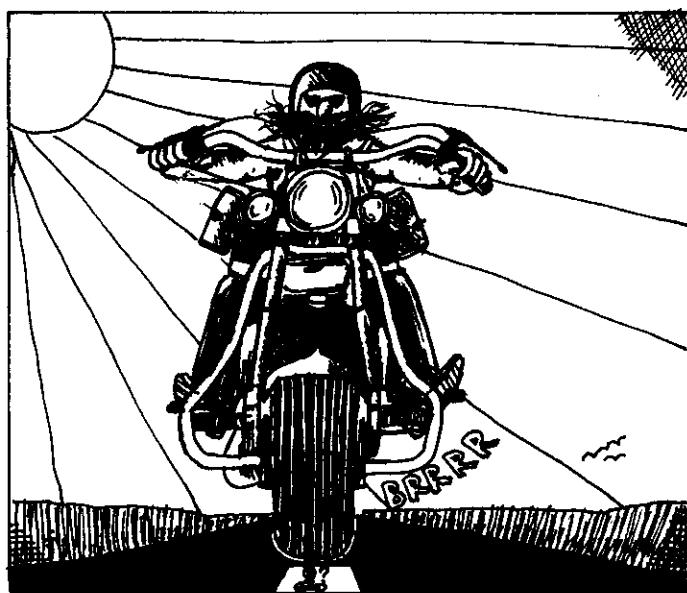
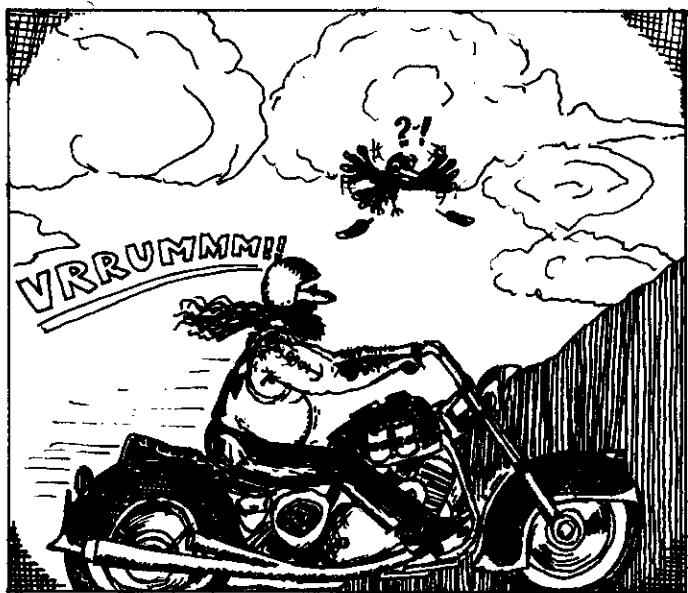
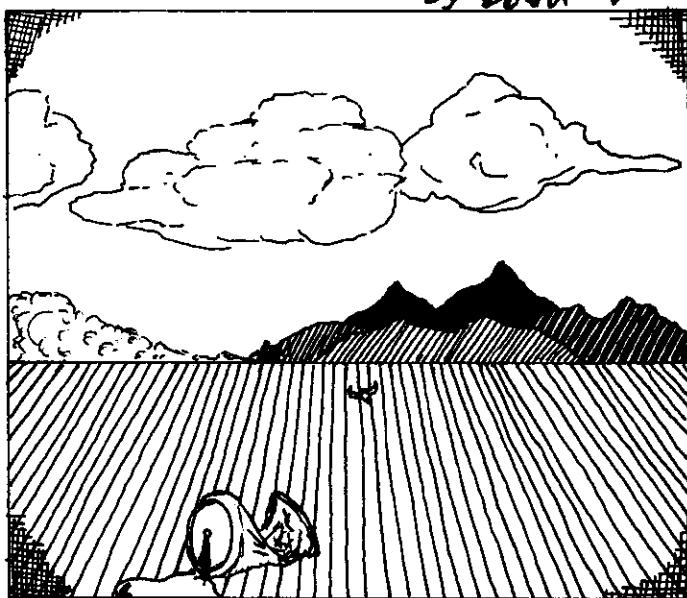
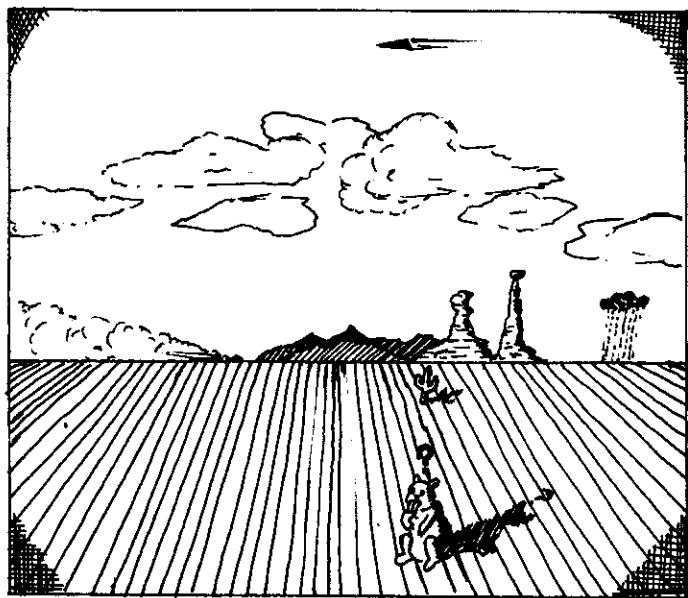
G - DUR je bar v Centru Ledina, kjer lahko naročite vse vrste najrazličnejših pijač. Postreženi boste v prijetnem okolju in sicer expressno hitro. Prav tako ne boste razočarani po pitju, saj račun nikakor ne bo prevelik za žepe dijakov. Tudi mi smo se odločili za:

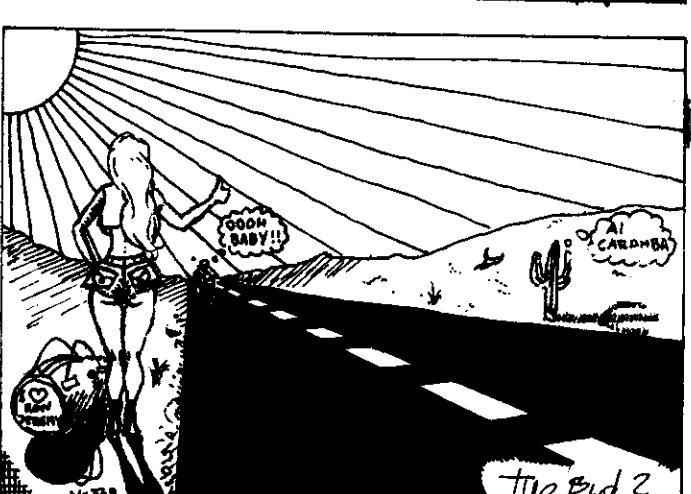
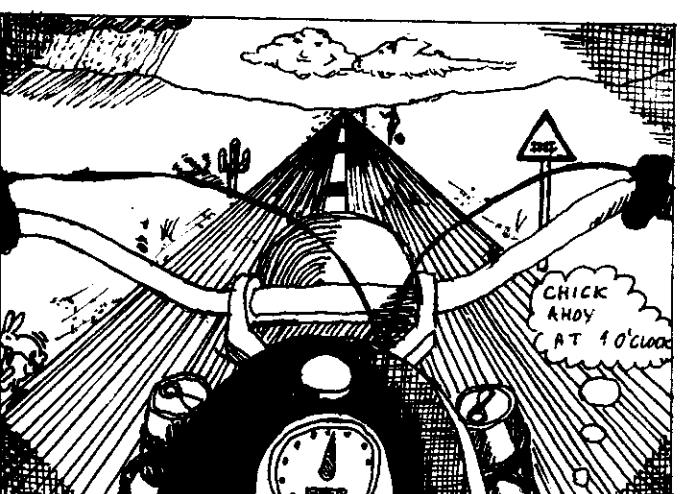
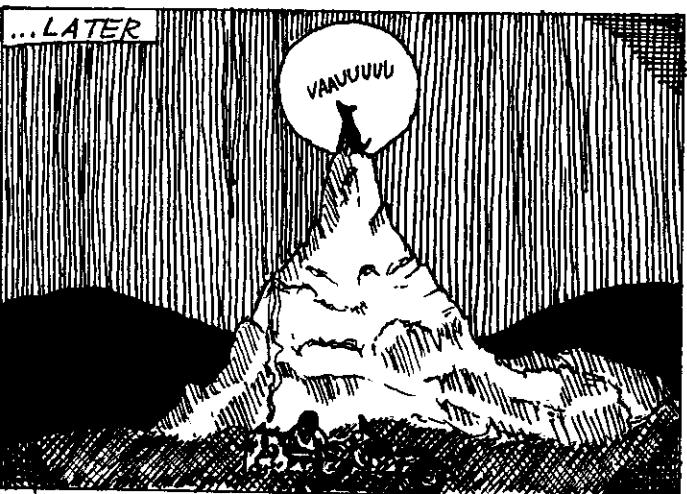
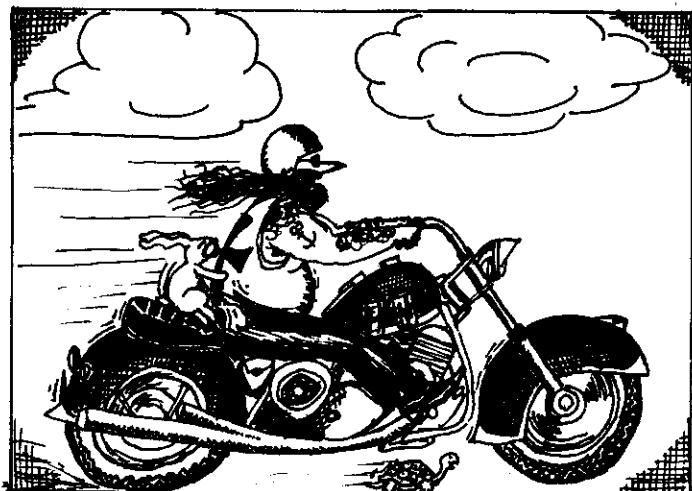
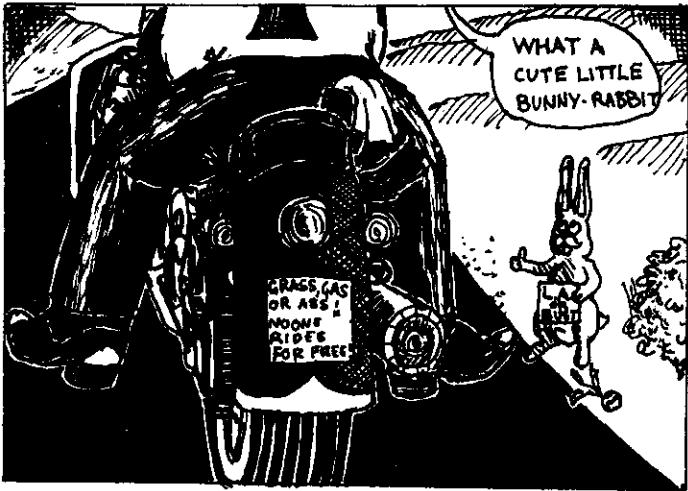
G - DUR

CHARLIE MANSON WAS NOT A SURFER

©95

by DK & XX

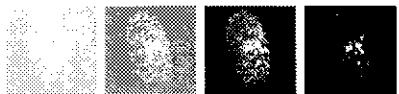

V naslednji številki pričakujte

- O ZLORABI DROG IN ALKOHOLA
 - COPATI, MOJI DRAGI COPATI
 - NASLEDNJE LETO PRAZNUJEMO 130. OBLETNICO ŠOLE
-

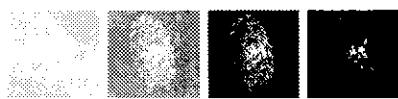
Naredite dober vtis.

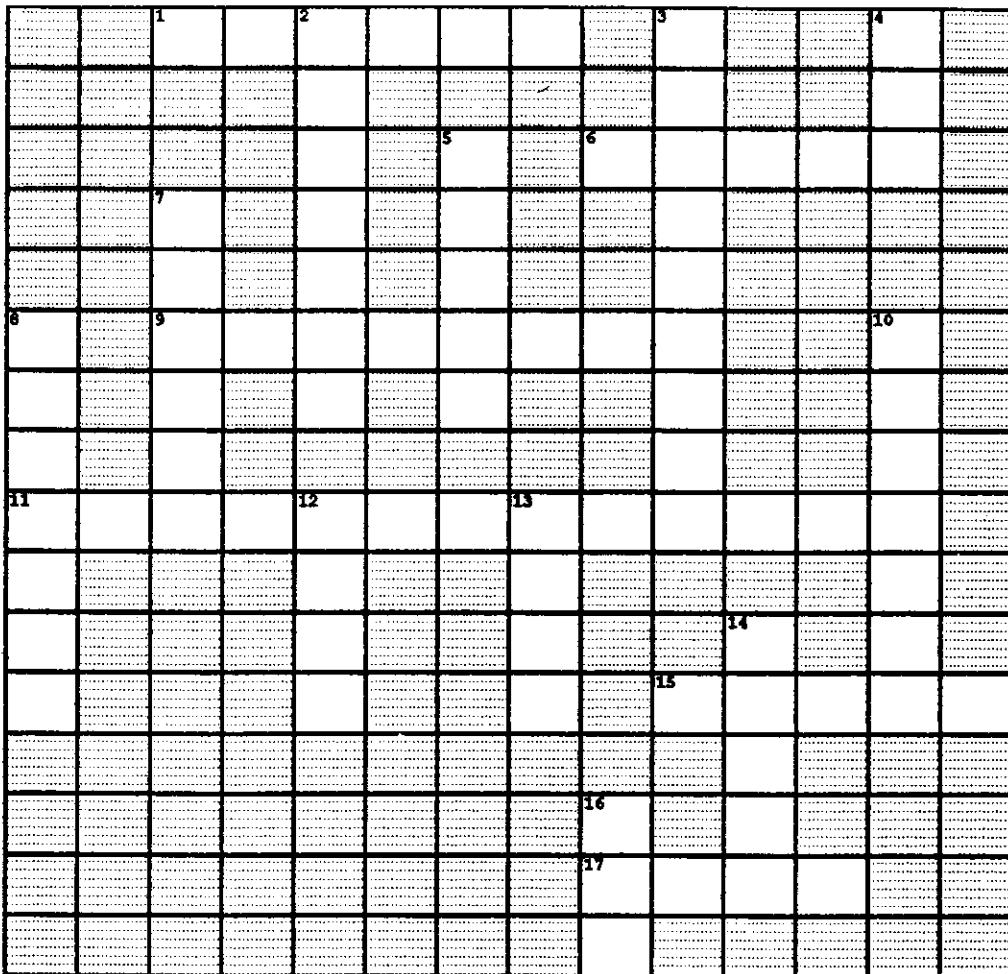
BIROGRAFIKA
BORI

61109 Ljubljana, Linhartova 1, tel.: 061/312 298, faks: 061/326 695

grafično oblikovanje in priprava za tisk, tiskanje
in dodelava, fotokopiranje, digitalni barvni tisk

Mladikina križanka

VODORAVNO

1. spolna celica (ženska ali moška)
6. avtošola v bližini Ledine
9. manjšalnica besede drevo
11. umski delavec
15. okameneli rastlinski ali živalski ostanek iz preteklosti
17. nemški avtomobil

NAVJICNO

2. Ni ovir za ...
3. CD po Toporišičeve
4. pevec legendarne skupine Nirvana Kobejn
5. glas ali ...
7. učiva ob mučenju drugih
8. Rada ... posodo.
10. potiti se (po domače)
12. "izcodek iz vulkana"
13. oklepno vozilo
14. beli izrastki v ustih
16. šola je naš drugi ...